

Mándok gazdag történelmi múlttal rendelkező város, Szabolcs-Szatmár-Bereg megye, és egyben Magyarország legkeletibb részén a Tisza könyökében helyezkedik el. Történeti forrásokban viszonylag későn, 1382-ben tűnik fel. A török megszállás idején e terület kiesett a pusztítás köréből. A lakosság főleg mezőgazdasággal foglalkozott, de már ebben az időben is megjelent az iparosság is: erre utal, hogy

[1595](#)

-ben

[Rudolf magyar király](#)

vásártartási rangot adott Mándoknak, és szabadalomlevelet néhány lakosnak.

Az [1556](#) -os dézsmajegyzék alapján a község lélekszáma 330 főre tehető, ami az akkori viszonyokban elég magas szám volt. A település lakói 1646-ban fatemplomot emeltek, amely ma a Szentendrei skanzen becses értékei közé tartozik.

Fontos mérföldkő volt Mándok történetében, hogy [1720](#) -ban mezővárosi rangot kapott, és a lakosok polgárjogot nyertek. Ez az ipar és a kereskedelem fellendüléséhez vezetett, s mintegy folytatása volt a vásártartási jog révén beállott fejlődési tendenciáknak. Mindezeket megerősíti az, hogy a Forgáchok Mándokot tették meg uradalmuk központjának, ennek egyik látható jele az [1750](#) -ben épített kastély.

1876-ban Mándok a Tisza járás székhelye lett, ebben az időszakban a lakosság száma 2534 fő. Ez is elősegítette, hogy a község ipari centrummá alakuljon. A korszerű Erzsébet gőzmalom, a szeszyár és a fűrésztelep az áramfejlesztővel együtt mind bizonyítják, hogy Mándokon megindult a polgárosodás.

Az [1950](#) . június 1-jétől a Tiszai járás megszűnt, a járási székhely Kisvárdára kerülésével a község fejlődésében bizonyos megtorpanás volt tapasztalható.

Az 1960-as évektől viszont új fejlődési periódus következett be, ebben az időszakban gimnázium létesült és tüdőgondozó kórház működött itt. Megalakultak a termelőszövetkezetek, a KTSZ, a takarékszövetkezet, a Hangya szövetkezet, új iskola épült, a Forgách kastélyban gimnázium működött. Mándokon volt a TITÁSZ kirendeltsége is.

[1971](#) -ben a község nagyközségi rangot kapott, közös tanács alakult Mándok, [Benk](#) , Eperjeske és Tiszamogyorós települések tanácsaiból, valamint egyesült a két termelőszövetkezet is.

Az általános iskola körzeti szerepet töltött be: ide jártak be [Eperjeske](#) , Tiszamogyorós és Benk község gyermekei. Ezt követően Mándok megtorpant a fejlődésben: Záhony fejlesztése, várossá nyilvánítása Mándok település rovására történt. Áthelyezték a gimnáziumot, a Záhony és Vidéke ÁFÉSZ központját és a különböző szolgáltatók – vízműhálózat, gázszolgáltató – központjait is. Kisvárdába került a Takarékszövetkezet központja.

Az infrastruktúra fejlesztése viszont az elmúlt időszakban nagy hangsúlyt kapott: [1978](#) -79-ben kiépült az ivóvízhálózat,

[1995](#)

-ben a szennyvíz-,

[1996](#)

-ban pedig a gázhálózat.

[1999](#)

-től elindult a szervezett szemétszállítás, regionális hulladéklerakóval.

[2000](#)

-ben megtörtént a közvilágítás korszerűsítése,

[2001](#)

-ben a telefonhálózat fejlesztése, modernizálása, 1995-2002 között jelentős úthálózat-fejlesztés történt.

[1975](#)

-ben új óvoda épült, 1979-ben, 1989-ben és

[2002](#)

-ben egy-egy új iskolaépülettel gazdagodott a település, ahol a 4. évfolyamtól a környező települések – Benk és Tiszamogyorós – gyermekei is tanulnak.

A 2004-es európai uniós csatlakozással új lehetőségek nyíltak az önkormányzatok előtt. Uniós és állami források álltak rendelkezésre, melyek segítségével további beruházások, fejlesztések indulhattak el.

2006-ban korszerű szennyvíztisztító telep váltotta fel a régi szikkasztó rendszert, bővült a csapadékvíz elvezető hálózat, megújult a Művelődési Ház. A régi iskola épület felújításával és átalakításával Községi Házzá egy új szolgáltató kerül kialakításra: számítógép terem, internet-használat áll a lakosság rendelkezésére, helytörténeti kiállítás nyílt, és állandó helye lett a felnőtt oktatásnak, és a civil szervezeteknek.

A 2007-es városi cím elnyerése részben a korábbi eredményeink elismerése, részben megelőlegezett bizalom a további életminőséget és városképet javító önkormányzati fejlesztéspolitika iránt.